Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

číslo: 18

2. května 2010

Cena: 7 Kč

Noc kostelů 2010 na internetu

Internetové stránky www.nockostelu.cz přinášejí informace o zapojených kostelech a jejich programech v rámci Noci kostelů, která se bude v České republice a v Rakousku konat v pátek 28. května 2010. Návštěvníci stránek si mohou vybrat z velkého množství programů, které připravuje na 140 kostelů zapojených v současné době v téměř všech krajích republiky. Otevřeny budou rovněž některé veřejnosti běžně nepřístupné části kostelů jako například varhanní kůry, sakristie, rajské dvory, zahrady, věže nebo krypty.

Noc kostelů je ekumenický projekt, který sdružuje kostely a modlitebny osmi křesťanských církví - zapojily se Římskokatolická církev, Církev bratrská, Církev československá husitská, Českobratrská církev evangelická, Pravoslavná církev, Bratrská jednota baptistů, Evangelická církev metodistická a Starokatolická církev.

Projekt je spolufinancován Evropským fondem pro regionální rozvoj a Jihomoravským krajem prostřednictvím ROP JV. Noci kostelů 2010 udělil záštitu Mgr. Joel Ruml, předseda ERC. Ekumenická rada církví v ČR se tak zařadila ke stále rostoucí skupině církevních a dalších veřejných subjektů, které tuto akci podporují.

Noc kostelů je pozváním všech lidí dobré vůle ke společnému setkání a k objevování krásy křesťanských výtvarných a architektonických pokladů, projevem kreativity a důvěry v život u lidí, kteří chrámy stavěli a zdobili, ale i u těch, kteří je dnes obývají a chtějí se podělit o svou víru, o svůj život a svoje osobní obdarování a dovednosti, píše se na oficiální webové stránce akce, www.nockostelu.cz.

Tato akce je událostí ekumenickou, je znamením živé spolupráce křesťanských církví. Zapojit se může každý, buď jako organizátor (faráři, kazatelé, pastorační asistenti apod.), nebo jako účastník bohatého a stále se rozšiřujícího programu (Noc kostelů se koná napříč Českou republikou téměř ve všech krajích). Cílem je jednak nezávazné představení křesťanství a křesťanské kultury, kdy rozmanitá nabídka programů vytváří prostor pro setkání a umožňuje citlivě a živě přiblížit křesťanství, církev a víru co nejširšímu okruhu lidí, ale nabízí také společenský a kulturní přesah s důrazem na to, že nabídka, prostřednictvím níž se křesťanství během Noci kostelů představí, poskytuje možnost celoroční návaznosti. Důraz je kladen na ekumenicitu, rozmanitost a významné rysy jednotlivých křesťanských církví, všechny akce jsou zdarma, jejich uspořádání vychází z chuti místních společenství zapojit se do společného projektu. Více informací, program a kontakty lze najít buď na stránkách www.nockostelu.cz nebo na stránkách Ekumenické rady církví v ČR, www.ekumenickarada.cz.

Mgr. Sandra Zálabová,
vedoucí tajemnice a tisková mluvčí
ERC v ČR

V Českém Dubu o Izraeli

V sobotu 13. března se v Husově sboru v Českém Dubu konalo odpoledne věnované Izraeli. Prostřednictvím fotografií, poutavého vyprávění a krátkého filmu jsme se vypravili do Izraele a měli tak možnost vidět místa, kde žil a působil Pán Ježíš. K doladění správné atmosféry zazpíval pěvecký soubor Úsvit několik židovských písní. Venku vládla ještě veliká zima, ale z fotografií na nás dýchlo už opravdové teplo a my jsme se tak pomyslně zahřáli slunečními paprsky od Genezaretského jezera, Jeruzaléma či od Mrtvého moře. To, co nás však zahřálo při tomto promítání nejvíce, bylo opětovné ujištění o tom, že Hospodinovo milosrdenství nepomíjí a že jeho slitování nekončí. Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje. Pomoc nám přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi. Nedopustí, aby uklouzla naše noha, nedříme ten, jenž nás chrání.

Helena Tvrzníková, členka rady starších

Podle jakých kritérií nás dělili

Žiji celý život na Slovensku jako potomek českých rodičů, kteří před první světovou válkou našli zaměstnání ve Vídni a po válce přispěchali na pomoc Slovensku, kde chyběla inteligence.

Moje dětství bylo šťastné. Bratislava byla městem několika národností. Do Sokola chodily i děti maďarských, německých a židovských rodin, fungovaly různé spolky a kroužky: mazdaznanisti se snažili o správnou - zdravou životosprávu, anthroposofisté si doplňovali vědomosti filozofa R. Steinera, existovaly mnohé jiné vzdělávací instituce.

Ačkoliv bylo v Bratislavě mnoho Čechů, nikdy nežádali o zřízení českých škol, i když tu byla škola německá i soukromé školy a školky. Rodiče se sice nikdy pořádně slovensky mluvit nenaučili, proto byli rádi, že se děti naučí další slovanský jazyk.

V politicky napjaté době zemřel milovaný prezident Masaryk, Hitler povolil vznik Slovenského státu, vypukla válka.

Činnost Sokola, čsl. církve a všech spolků, které měly demokratický, internacionální charakter a které nevylučovaly účast židovských občanů, byla zakázána.

Prvním opatřením nového ministerstva školství bylo zrušení koedukace na středních školách. Vyučování obou pohlaví dětí společně vyhlásili za nemravné.

Z chlapeckého gymnázia, které bylo blízko našeho bydliště, děvčata musela odejít do dívčího gymnázia (Dunajská ulice), což pro mne znamenalo 4 km tam a opět zpět. Zkušenost ze separace pohlaví: zatímco my ze smíšených tříd jsme soupeřili v prospěchu a sportech, děvčata (13-14 let) už se pudrovala, soupeřila v oblečení, byla zamilovaná do staršího třídního i do faráře, neustále si šeptala nějaká svá tajemství o chlapcích.

(1939-40) Na dívčím gymnáziu nás ihned rozdělili podle náboženství: A - třída čistě katolická. B - smíchaná: evangelíci, bez vyznání, Židé. Židovské spolužačky brzy přestaly do školy chodit, bylo nebezpečné je i navštěvovat doma. Zakrátko na to jsme se dověděly, že byly s celou rodinou někam odvezeny. Abychom jako Češky mohly dále studovat, musely jsme získat povolení a zaplatit taxu.

Po roce jsme se z dívčího gymnázia opět stěhovaly. Vyšlo nařízení, že studenti středních škol české národnosti (otec Čech) z celého Slovenska mají být soustředěni v Bratislavě. Vytvořilo se tzv. "IV. Státne slovenské gymnázium", bez vlastní budovy. Vyučovalo se střídavě na některé škole a to pouze odpoledne. (Do tanečních jsme šli přímo ze školy.) Komické bylo, že někteří žáci ani česky neuměli (maminka, příbuzenstvo, okolí mluvilo pouze slovensky).

Toto gymnázium, které trvalo pouze dva roky (1940-42), jsme nazývali "naše české", ačkoliv jsme nikdy češtinu neměli a taktéž vědomosti z české literatury a dějin jsme si museli sami doplňovat. Chybí nám to dodnes!

Jak se stává při dělení na menšiny, tyto postižené, od většiny oddělené skupinky, se snaží semknout se, vydat ze sebe to nejlepší: chtěli jsme být nejlepší v prospěchu i mimoškolní činnosti, mít něco, co jiné školy nemají.

Oktaváni dali dohromady orchestr s vlastním dirigentem, objevily se i talenty - dva skladatelé. Zkomponovali „Pochod českého gymnázia“, který zazníval při různých večírcích, které se konaly za pomoci vzorného „rodičovského sdružení“, měli jsme také pěvecký kroužek, zpívali i 4-

Dokončení na str. 3

Sedm modliteb bratra Rogera

Vdechnutím lásky Boží, Duchu svatý,
na dno duše nám ukládáš víru.
Je jako zřídlo důvěry, co obnovuje se
tisíckrát za život. A je to důvěra
docela prostá, tak prostá,
abychom ji mohli přijmout.

Ježíši, světlo našich srdcí, co jsi vstal
z mrtvých, znovu a znovu přicházíš
za námi. Ať jsme kdekoli, všude tam
na nás čekáš. A říkáš nám: Přijďte
za mnou všichni, kdo se trápíte a
jste obtíženi, a najdete úlevu.

Ježíši Kriste, když myslíme, že jsme sami,
jsi tam ty. A je-li v nás něco jako pochybnost,
nemiluješ nás o to míň. Rádi bychom
se odvážili vydat se kvůli tobě v nebezpečí,
Kriste. A nasloucháme tvým slovům:
"Kdo položí život z lásky ke mně, ten jej nalezne."

Ty, Kriste, jsi spojen s každičkou lidskou bytostí,
bez výjimky. A víc než to, vrácený životu
přicházíš uzdravit skryté rány duše.
A tak se otevírají – pro každého –
brány nekonečné dobroty srdce.
Takovou láskou se kousek po kousku
proměňují naše životy.

Bože živý, ty zahaluješ naši minulost
do Kristova srdce a o naši budoucnost
se postaráš sám.

Ježíši Kriste, když z nesčetných žen a dětí,
opuštěných lidmi, jakoby cizinců na této Zemi,
se někteří ptají: má můj život ještě nějaký smysl?
Pak ty nás ujišťuješ: pokaždé, když zmírníte
soužení nevinného, jsem to já, Kristus,
pro koho tak činíte.

Ježíši, náš pokoji, pokud naše rty zachovávají
mlčení, naslouchá ti naše srdce a mluví k tobě.
A ty říkáš každému: ponechej sám sebe
docela prostě životu v Duchu svatém,
i ta špetka tvé víry k tomu postačí.

Přeložila Pavla Váňová

Bible pro každého

Milá zpráva pro všechny ty, kteří rádi cestují, táboří nebo třeba kempují u vody a chtějí, aby je Písmo provázelo i při těchto příležitostech, je, že Česká biblická společnost připravila na léto překvapení – Bibli do nepohody. Jde o knihu vytištěnou na speciální vodě odolný papír, který se používá například u vojenských map a příruček. Inspirací pro toto netradiční vydání je americká The Outdoor Bible.

Není to poprvé, co Česká biblická společnost vychází vstříc konkrétním skupinám lidí se specifickým zaměřením.

Kupříkladu Bible s obalem z armádní látky vyšly již před několika lety. Na prvních stránkách byl znak Duchovní služby Armády České republiky.

Zvláštní Bible dostávají také vězni od svých kaplanů. Její listy jsou z tvrdého papíru, aby je vězni nemohli využít k balení cigaret. Zato v nich najdou praktické rady o tom, co dělat po propuštění, jak sestavit svůj životopis pro následné hledání zaměstnání, informace o práci kurátora apod.

Lidé se slabým zrakem mohou využít Bible psané velkými písmeny, samozřejmostí jsou audio Bible pro nevidomé. Zkrátka v dnešní době si k Písmu může najít cestu opravdu každý a Písmo ke každému. A to je víc než dobře.

Klára Břeňová

Z kazatelského plánu

Čtvrtá neděle po Velikonocích - Cantate

"Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy."

(J 16,13)

První čtení Písma: Ž 98,1–3

Tužby
2. Aby nás všechny Boží Syn zahrnul do přímluv u trůnu Nejvyššího, modleme se k Hospodinu.
3. Za nebeská obdarování a dokonalé dary Boží milosti, modleme se k Hospodinu.

Modlitba
Pane, naše spáso! Naši otcové volali k Hospodinu a on jim odpovídal. Promlouval k nim z oblačného sloupu a oni dbali na jeho svědectví a na nařízení, která jim dal. Byl jim Bohem, jenž promíjí.
(Srv. Ž 99,6–8)
Proto tě dnes prosíme o tvé Slovo: Chceme ti naslouchat.
Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Jk 1,16–21

Evangelium: J 16,5–15

Čtení Písma k obětování: Ž 66,2.16

Čtení Písma k požehnání: J 16,13a

Vhodné písně: 110, 257 nebo 292, 183

Z novozákonních výkladů - Kvas 3

Následující kapitolky nepřinášejí vyčerpávající výklady podobenství, ale spíš vysvětlující poznámky, zajímavosti z biblických reálií a motivaci k zamyšlení nad vzkazy Pána Ježíše do naší současnosti.

Hlavním pramenem je publikace Williama Barclaye „And Jesus said“ 1. vyd. 1952, reprint 1970, a „The Gospel of Matthew“ (2. díl, Edinburgh, 1. vyd. 1957, revid. vyd. 1975, reprint 1979, 1983, 1985, 1986).

Křesťanství otřáslo Římskou říší zvnitřku: svými novými myšlenkami o rovnosti lidí po stránce sociální (v Kristu není rozdíl mezi pánem a otrokem – viz Onezimus a Filemon), o rovnosti pohlaví (v Kristu není rozdíl mezi ženou a mužem), o rovnosti národnostní (v Kristu není rozdíl mezi Židem a Řekem – Galatským 3,28). Křesťané přemohli zkažený Řím svou mravní čistotou, neboť byli světu světlem (Matouš 5,16). Křesťané rušili staré pořádky svou radostnou zvěstí o tichém Králi Ježíši, jehož království je duchovní (Jan 18,36) oproti dobyvačným císařům, kteří vládli mečem a nechali se uctívat jako bohové. Tehdy bylo křesťanství bouřlivým kvasem, který starověkou společnost rozhýbal a proměňoval.

Skryté působení

Dnes řeknou povrchní lidé: „A co se změnilo s příchodem křesťanství? Je snad svět lepší? Za dva tisíce let je člověk pořád stejný.“ Tito lidé nemají pravdu. Svědčí o tom tento příklad: V písku egyptské pouště se kromě jiných dopisů psaných na papyru našel jeden, jehož datum je rok 1 př. Kr. Zde je jeho znění: „Hilarion posílá nejsrdečnější pozdravy své manželce Alis a svým milým Berousovi a Apollonarionovi. Chci, abyste věděli, že jsme stále v Alexandrii. Nedělejte si starosti, kdyby se všichni vrátili a kdybych já zůstal ještě v Alexandrii. Velmi tě prosím, abys pečovala o malé dítě. Jakmile dostaneme mzdu, něco ti z ní pošlu. Jestli – kéž máš štěstí! – porodíš dítě, pokud je to chlapec, nech ho naživu; kdyby to bylo děvče, odhoď je. Říkala jsi Afrodisiasovi, aby mi řekl, abych na tebe nezapomněl. Jak bych na tebe mohl zapomenout? Tak tě prosím, buď bez obav!“

Je to zvláštní dopis se směsí hlubokého citu a absolutní bezcitnosti. Dnes si neumíme představit člověka v civilizované zemi, který by tak klidně mluvil o zavraždění slabých dětí nebo odvrhnutí narozených děvčátek. A přece se to normálně stávalo v době, kdy křesťanství vstoupilo do světa. Je pravda, že v pokonstantinovské éře ztratilo křesťanství svou dynamiku, svou bouřlivou sílu. Ale křesťanské ideály nepřestaly ve společnosti působit.

William Barclay a
Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

...vládce tohoto světa je již odsouzen J 16,5-15

Čtvrtá neděle po Velikonocích, zvaná Cantate, je povelikonočním nadechnutím se věřícího před slavnostmi Seslání Ducha svatého. V něm se naplňuje slovo žalmistovo, které bylo na papyrus zachyceno stovky let před narozením Ježíše z Nazaretha a které oslavilo hlavní atributy onoho zvláštního, jediného a jedinečného, neopakovatelného osobního Boha, přinášejícího lidem spásu, čili dokonání života v náručí smrti milosrdné, odpouštějící a laskavé.

Neboť Hospodin zástupů je Bohem živých, nikoliv mrtvých!

Tváří v tvář dualismu, rozpolcenosti, nejednoznačnosti, neukotvenosti a nevyzpytatelnosti polyteistických bohů (idolů a model) zosobňuje židovský Hospodin (JHVH) základní ctnosti dávající smysl celému lidskému životu i lidské společnosti jako takové: spravedlnost, coby základní stavební kámen důvěry člověka v zákon; milosrdenství, jako bytostný archetyp jedinečnosti lidské bytosti a jejího vítězství nad silami temných pudů, vášní a zabijáckých instinktů; a především věrnost, která je nezbytným, nenahraditelným a nenapodobitelným aktem svobody lidského tvora, který je schopen dát se všanc druhému, vložit do něj celý svůj citový i volní potenciál a vstoupit s ním na uzoučkou pěšinku života, která se vine nad hrozivou propastí marnosti, zmaru, zoufalství, šílenství a smrti bez Boha!

Spravedlnost, milosrdenství, věrnost - tyto základní archetypy celého univerza by v rukách křesťanů neměly zdegenerovat v pouhý intelektuální antipod živé víry, která se projevuje v konkrétních, naprosto jedinečných činech lidské humanity, charity a pomoci jedné lidské bytosti vůči dalším živým bytostem světa. Jakubova epištola je naprosto výjimečným apelem na křesťanskou ortopraxi: rychle naslouchej, ale pomaleji mluv; vždyť lidským hněvem Boží spravedlnost neprosadíš. Neklam sebe sama tím, že budeš jen posluchačem. Hladového pohosti nejen modlitbou, ale i krajícem chleba. Žíznivého napoj slovem Božím, ale přidej i žejdlík vody. V tichosti přijímej slovo Boží, ale neboj se o to hlasitěji hájit spravedlnost, prosazovat věrnost a milosrdenství i tam, kde se ve společnosti zabydlel cynismus, ukřičenost, sobectví, arogance, povrchnost, marnivost, haštěřivost, pomlouvání a hlupáctví zasnoubené s křupanstvím mocných!

Kolikrát se nám stalo, že jsme zlomené srdce nechali tam, odkud jsme museli či chtěli odejít, ačkoli nás tam držely vzpomínky, nostalgie a marné naděje, že se vrátí staré dobré časy?

Kolikrát se nám stalo, že jsme si náhle s lítostí uvědomili, že něco v našem životě neodvratně končí, loučí se s námi, mává nám na pozdrav a nebo s hořkostí v srdci a s výčitkou na rtech nám zpovzdálí laje?

Kolikrát jsme ve svém životě zakusili touhu říci druhému: zůstaň, nechoď ještě, nenechávej mne tu samotného či samotnou!

Lidské srdce je plné skrytých zákoutí, která život buď vyplní chladnou temnotou či prozáří laskavým světlem Božího doteku.

Lidské srdce přetéká city, je-li city jiného srdce napájeno. Lidské srdce dští smrtící proudy nenávisti, je-li samo nenávistí syceno! Všechna srdce však touží po vztahu s někým, kdo v sobě zpřítomňuje onu spravedlnost, milosrdenství a věrnost. Všechna srdce touží po vztahu k Nejvyššímu, k Bohu. Neboť v něm je završení oněch tří ctností: láska!

Prostředníkem mezi námi a Bohem se stal Ježíš z Nazaretha, zvaný Kristus. Ne však pouze a jedině ve své lidské podobě, neboť ta byla bičem znectěna, pošpiněna a poplivána na dvoře Pilátova praetoria a nakonec byla přibita na kříž v celé své osobitosti představované galilejským Rabbim.

Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Kdyby pozemský Ježíš zůstal naživu, nestalo by se slovo prorokovo: bude vzkříšen třetího dne!

Kdybychom zůstávali pouze a jedině ve svém viditelném každodenním životě tam, kde jsme tak často nechali své zlomené srdce, byli bychom dávno mrtvi! Kdybychom stále a pouze přebývali v místech, kde zemřeli naše naděje a naše sny, nežili bychom, ale jen přežívali v zemi stínů. Pak bychom naplnili slova o hříchu, jenž spočívá v nevíře; odmítli bychom spravedlnost, s níž Bůh svého Syna nejen světu vydal, ale vzal jej ze světa i zpět k sobě; pak bychom se zbytečně a nesmyslně klepali hrůzou před smrtí - před smrtí zlou, krutou, bolestivou, nesmyslnou a všudypřítomnou, protože by k nám nedolehlo poselství Nazaretského, které zcela jasně volá: “vládce tohoto světa (smrt) je již odsouzen“.

Martin Chadima

Neklidné je srdce
naše, Bože,
dokud nespočine v tobě!
Neschopen je člověk dávat,
dokud nedává z tebe!
Neschopen je člověk
skutečně brát,
dokud si nebere z tebe!
Nemiluje ten,
kdo nepřijal tebe!
Nenašel radost ten,
kdo tebe nepoznal!
Nenasytil se ten,
kdo hledá potravu jen
u země. Nenapojí se ten,
kdo nedokáže pohlédnout
na z nebe padající rosu.
Nezakusí skutečnou rozkoš
ten, kdo těká zrakem
po lesklém a všem se
nabízejícím povrchu těla.
Nenapije se dobrého vína
ten, kdo sází jen
na podbízivou vinětu.
Neokusí lásky ten,
kdo za vše chce jen platit.
Kdo neumí brát, nedává
a kdo neumí dávat,
nedokáže přijímat!
Dovol proto mému srdci,
aby spočinulo v tobě!
Neboť poté mohu zakoušet
i to, o čem jsem snil
a zač jsem prosil
v této modlitbě!

Podle jakých kritérií nás dělili

Dokončení ze str. 1

hlasně (vedoucím byl profesor zpěvu). Jednou, když jsme měli nacvičený sbor z Rusalky, přišel zpívat vodníka operní zpěvák Zdeněk Ruth-Markov.

Ty naše besídky byly známé po celé Bratislavě. Dosáhli jsme taky nejlepšího prospěchu na Slovensku.

Rodičovské sdružení zorganizovalo letní tábor a udělovalo peněžité i nepeněžité odměny za nejlepší práce v matematice a slovenštině - dávno před pozdějšími „olympiádami“!

Byla to doba, kdy čeští učitelé a státní zaměstnanci museli ze Slovenska odejít. Proto jsme dostali na škole samé mladé profesory, mezi nimi dva kněze (jezuity?), latináře a dějepisáře. Zpočátku byli velmi přísní, ale zakrátko jsme se spřátelili.

V této škole byly kromě dívčí a čistě chlapecké i třídy smíšené. Jednou nás náš latinář (kněz) několik děvčat vyvolal k tabuli, rozčilený, že slyšel, že jsme včera po vyučování asi hodinu hráli na školním dvoře volejbal s chlapci z vedlejší třídy (kvartáni). Jaká nemravnost! Dlouho nás trápil (ta gerundia a gerundiva), ale obstály jsme.

Ty dva roky byly plné aktivit a radosti ze života pro nás, děti, i pro rodiče. Po odpoledním vyučování jsme hromadně spěchali do tanečních a místa na stání v opeře Národního divadla byla naplněna hlavně studenty našeho gymnázia.

Po úspěšných dvou letech (1940-42) bylo „naše“ gymnázium zrušeno a vrátily jsme se jedny do dívčího, druzí do chlapeckého gymnázia. Maturovali jsme narychlo – předčasně - po bombardování Bratislavy. Po válce jsme maturovali podruhé, po šesti týdnech, kdy jsme se naučili azbuku a něco málo z ruských dějin a literatury, což bylo zanedbáno při upřednostňování dějin a literatury německé.

Po válce na VŠ i v zaměstnání nás dělili podle původu a členství ve straně.

Zažila jsem tedy na Slovensku dělení: podle pohlaví, podle náboženství, podle národnosti, původu.

Vždy byli na jedné i druhé straně jedinci chytří i hloupí, čestní i nečestní, líní i pracovití... Každý jsme dostali od Boha nějaké dary, každý máme ale i své nedostatky. Záleží proto jenom na nás, abychom jako křesťané tyto jinakosti svých bližních tolerovali. Začněme výchovou mládeže.

Svatava Klenovská, Bratislava

Potvrdenie.

Podpísané riaditeľstvo potvrdzuje, že Svatava Bourová a Viera Sádecká dostaly povolenie študovať ako cudzinky na tun. ústave pod č. MŠNO zo dňa 23.XI.1940, č.14.087/40-II/1 a predpísanú tam Ks 200 zaplatily.

V Bratislave dňa 27. júna 1943.

doč. riaditeľ.

Jeden z dobových dokumentů

Připomínáme z historie v květnu

1.5. 1890 - V Praze, Brně a na jiných místech se konaly oslavy u příležitosti 1. máje, který byl poprvé slaven jako Svátek práce.

1. 5. 1945 - V českých zemích vypuklo spontánní povstání proti okupantům; začalo v Přerově a rozšířilo se do dalších měst a obcí (na Železnobrodsku, Semilsku, Jilemnicku, Jičínsku a Novopacku). Současně s tím zintenzivněla partyzánská činnost na Vizovicku a Zlínsku (pokusy o osvobození zdejších měst a obcí).

4. 5. 1945 - Vrchní velitel spojeneckých vojsk generál D. D. Eisenhower navrhl sovětskému velení, že prodlouží útok v protektorátě k linii Vltavy a Labe a "očistí" od německých vojsk také západní (levý) břeh těchto řek (tedy o 50-100 km dále). Sovětské velení tento návrh na posunutí demarkační linie odmítlo.

5. 5. 1705 - Zemřel císař **Leopold I**., jehož téměř půlstoletí trvající vláda byla z velké části vyplněna válkami s Turky, uherskými povstalci a Francií (o tzv. dědictví španělské); do historie se zapsal jako nerozhodný a kolísavý, ale střízlivý a pracovitý, zbožný a prostý mocnář.

Vládu po něm nastoupil jeho nejstarší syn **Josef I.** [1705-1711], reformně smýšlející. Ihned po nástupu na trůn ustanovil komisi pro revizi Obnoveného zřízení zemského, omezil moc jezuitů na svém dvoře, začal provádět reformu státní správy (snížil počet úředníků i členů tajné rady - místo 150 jich měla jen 33). Zřídil reformní týmy, které se zabývaly úpravami ústavy, daňového systému, soudnictví a hospodářským zákoníkem (merkantilistické zásahy).

5. 5. 1945 - Těžiště povstání se přesunulo do Prahy; ozbrojené boje začaly zápasem o rozhlas. Česká národní rada vydala dopoledne provolání o převzetí vládní a výkonné moci v českých zemích (přípravou převratu se zabývala již 3. května). V noci na 6. května vyrostlo v ulicích na 1600 barikád.

8. 5. 1415 - Moravská šlechta na sjezdu v Brně vydala prohlášení (list), že způsob, jakým se s Husem zachází v Kostnici, je potupou českého národa.

12. května se k manifestu připojila i česká šlechta na svém sjezdu v Praze.

8. 5. 1945 - Česká národní rada i vojenské velení povstalé Prahy (generál K. Kutlvašr) uzavřeli dohodu o odchodu německé armády z města; byla v souladu s podmínkami o bezpodmínečné kapitulaci německých ozbrojených sil, podepsané den předtím v Remeši. Německé jednotky opouštěly město na západ a jihozápad.

9. 5. 1945 - Časně ráno pronikly předsunuté jednotky 1. ukrajinského frontu maršála I. S. Koněva ze severu a severozápadu do Prahy a likvidovaly poslední ohniska německého odporu. Praha byla opět svobodná.

Po sedmiměsíčním obléhání skončil bojový úkol československé samostatné obrněné brigády u Dunkerque, když německá posádka kapitulovala. Veliteli naší brigády generálu A. Liškovi se vzdalo více než 20 tisíc německých vojáků spolu se třemi ponorkami a další bojovou technikou.

15. 5. 1895 - V Praze byla zahájena (podnícena úspěchem jubilejní výstavy z roku 1891) Národopisná výstava československá, která se těšila velkému zájmu veřejnosti; do ukončení 23. října t. r. ji navštívily více než 2 miliony lidí.

16. 5. 1945 - Návrat prezidenta E. Beneše do Prahy.

18. 5. 1575 - Představitelé stavovské opozice předložili císaři Maxmiliánovi Českou konfesi a vyzvali ho, aby ji uzákonil.

30. 5. 1635 - Podepsán byl tzv. pražský mír mezi císařem Ferdinandem II. a saským kurfiřtem Janem Jiřím; brzy k němu přistoupila i další říšská knížata (mj. i Braniborsko) a města. České emigraci však nepřinášel nic. Nejvýznamnější změnou bylo odstoupení Horní a Dolní Lužice Sasku (jako dědičné léno je měl saský kurfiřt již v zástavě od roku 1624), za něž slíbil kurfiřt přispět k vypuzení Švédů z Říše. Z náboženských otázek byly potvrzeny výsledky augšpurského míru (1555) a vykonání restitučního ediktu bylo odloženo o 40 let; Slezsku přinesl mír zhoršení, poněvadž se augšpurské vyznání povolovalo jen Vratislavi a knížectvím břežskému, lehnickému a opolskému, která nebyla pod přímou kontrolou České koruny.

Francie, která zaznamenala výrazné oslabení protihabsburské koalice, vstoupila již 19. května t. r. do války proti Španělsku, když koncem dubna uzavřela se Švédskem spojeneckou smlouvu. Francouzská vláda kardinála Richelieua uzavřela již 25. února 1635 novou alianční smlouvu s Nizozemím a v létě t. r. dohodu se Savojskem, Mantovou a Parmou. Nastala poslední fáze třicetileté války - švédsko-francouzská (1635-1648), plná loupeživých tažení za kořistí, jež pustošila celou střední Evropu.

31. 5. - 8. 6. 1950 - Probíhal inscenovaný proces s dr. Miladou Horákovou, přední funkcionářkou národně socialistické strany a předsedkyní Rady československých žen; spolu s ní bylo obžalováno dalších 12 osob z národně socialistické strany, sociálně demokratické, lidové strany a historik Z. Kalandra. Jednalo se o první velký monstrproces "podle sovětského vzoru"; byl přenášen rozhlasem a obsáhle komentován v tisku (včetně organizování "vlny rezolucí" požadujících nejvyšší tresty).

Čtyři obžalovaní (mezi nimi M. Horáková) byli odsouzeni k trestu smrti, další čtyři k doživotnímu vězení, pět k vězení od 15 do 20 let. Rozsudek byl 27. června vykonán přes četné protesty a žádosti o milost (A. Einstein, B. Russel, J. Bernal). Krátce nato se konaly následné procesy jako odnože hlavního procesu; celkem proběhlo 35 těchto procesů s 639 osobami, s deseti tresty smrti, 48 tresty doživotního vězení a s tresty v úhrnné výši 7850 let.

(red)

Láska s malým l

Máme tu máj. Tolik lidí začíná chodit do parků, zahrad, lesů a strání, drží se za ručičky, aby se jeden druhému pro tu očekávanou chvíli neztratili. Láska je láska… Víme však, že i ona má svou odvrácenou tvář.

V květnu r. 1997 byly exhumovány ostatky neznámého amerického vojína, které se našly ve Vietnamu. I přes úspěšnost genetické určovací metody podle DNA nebyla dodnes zjištěna jeho totožnost. Zarážející je však skutečnost, že nikomu nechybí! Třeba mu kdysi někdo říkal, že ho má rád, sliboval lásku, věrnost.

Nápis na jeho hrobu zní: TADY SLAVNĚ SPOČINUL AMERICKÝ VOJÁK, KTERÉHO ZNÁ JEN BŮH.

Tato tragická slova však v sobě obsahují i radostnější stránku. Když v životě procházíme zkouškami a bolestně zjišťujeme, že nás nechápou ani ti nejbližší, nenechme si i přes rozjitřené city vzít jistotu, že je jeden, který nám dokonale rozumí.

Můžeme k němu přicházet s důvěrou v modlitbách s vědomím, že nás slyší, rozumí našim potřebám a podepře nás v životním boji.

Třeba nás zradili přátelé, nebo se nám rozpadla rodina, možná jsme i v nejužším rodinném kruhu terčem kritiky a podléháme pocitu osamělosti, přes to všechno nejsme sami! A nejen to.

V Žalmu 139 čteme: „Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě. Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat. Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy…“

On dobře ví, kdo jsme, v jakém rozpoložení se právě nacházíme, co prožíváme, cítíme a co potřebujeme.

Kéž nám nejsou naše problémy překážkou na cestě k Bohu – naopak, ať se stanou příležitostmi pro živou zkušenost s jeho láskou, protože „Hospodin se zná k těm, kteří se k němu utíkají.“

(czka)

Z dopisů čtenářů

Reakce na článek Aleše Tomana – jeho "připodotknutí" k tématu nastolenému Pavlem Hýblem

K tomu, co píše Aleš Toman (ČZ 11/2010) nelze než souhlasně přikývnout, až na jednu "drobnost": >koncerty, výstavy ani pietní shromáždění nikoho neoslovují<, říká Aleš Toman.

Zde se autor výroku dopustil, řekl bych, nepochopitelného zploštění, zjednodušení, paušalizace. Jistě, je celá řada takových akcí, které by být nemusely a které iniciují i organizují naše náboženské obce. Ale znám z osobní zkušenosti (Heřmanův Městec, Liberec, Trutnov, Hovorany a další a další...), že takové akce, byť nepřivádí do modliteben zástupy nových bratří a sester, ale přinejmenším mění úhel pohledu veřejnosti na církev. A už to je víc než dost. Rovněž velmi často vedou k posilování ekumenických vztahů.

Má zkušenost také svědčí o tom, že na takovéto aktivity často reagují i tak zvaně "spící členové církve" - léta nebyli ve sboru, až účast na koncertě, výstavě, besedě, jim pomohla "rozpomenout se" na to, kam také patří.

A pokud se týká "přílivu" nových oveček - upřímně, z toho bych měl strach. Nevěřím příliš na náhlá "osvícení"- Šavel byl výjimka potvrzující pravidlo.

Stanislav Kubín
Liberec

Zprávy

Květnové výročí

Bratr patriarcha a ústřední rada společně s náboženskou obcí Praha 10-Vinohrady si vás dovolují pozvat na shromáždění u příležitosti 65. výročí ukončení 2. světové války, které se koná v neděli 9. května od 15 h v Husově sboru v Praze 10-Vinohradech, Dykova 1.

Z Husova sboru vysílal Československý rozhlas během pražského povstání ve dnech 6. - 9. května 1945. Setkání se koná v rámci jubilejního roku CČSH.

Program:

* Bohoslužba za účasti patriarchy ThDr. Tomáše Butty, pražského biskupa doc. ThDr. Davida Tonzara, Th.D. a vikáře Mgr. Daniela Majera
* Slovo Mgr. Martina Jindry o zapojení duchovních a členů CČSH v odboji během 2. světové války
* Pozdravy a projevy hostů u pamětní desky
* Modlitba vojenského kaplana Mgr. Davida Tomčíka
* Státní hymna

(red)

Program divadla MANA

Divadlo MANA a Husův sbor ve Vršovicích vás zvou na tato představení:

* **středa 5. května, 19.00 hodin**
RECITÁL DUCHOVNÍ HUDBY
od baroka po současnost (velký sál Husova sboru), účinkuje: Dana Dubová, mezzosoprán, Jan Fila, varhanní a klavírní doprovod.

* **středa 12. května, 19.00 hodin**
DOBRÝ VEČER QUINTET
koncert populárního vokálního souboru pod vedením Edwarda Tomase.

* **pátek 14. května, 19.00 hodin**
„LÉKAŘI BEZ HRANIC“
komponovaný večer o lékařské intervenci na Haiti.

REZERVACE vstupenek do divadla MANA na divadlo@centrum-mana.cz, telefonicky na čísle 774941946 nebo 731100059 nebo osobně v úředních hodinách farní kanceláře, ulice Moskevská 34.

(fú)

Křesťanská turistická agentura Mesites
již dvanáctý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku za skvělé ceny!
www.mesites.cz
Využitím našich služeb současně podpoříte misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku. Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou dovolenou i dovolenou studentů a mládeže. Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!
kata.mesites@seznam.cz
info@mesites.cz
Skype: katadohnal
GSM +385915659536

Sborový den v Náchodě

Náchodská náboženská obec připravila na neděli 9. května tradiční sborový den, který se koná při příležitosti Dne matek. Celodenní program zahájí v 9 h bohoslužba v Husově sboru, kterou obohatí zpěv Komorního pěveckého sboru naší církve z Kolína (umělecký vedoucí Jakub Mlnařík). Ve 14 h se sejdeme k přátelskému posezení v parku u Husova sboru - za nepříznivého počasí ve Farského síni. Na programu bude úvodní pobožnost, společný zpěv písní a také občerstvení. Sborový den ve sboru v 16.30 h uzavře koncert našich kolínských hostů, kteří se představí zajímavým hudebním programem - uslyšíme varhanní skladby, sólové písně i sborové skladby.

Zdeněk Kovalčík

Májové pobožnosti

Srdečně zveme na májové pobožnosti do Sboru Páně v České Skalici. První z pobožností se koná 5. května od 18 h, slouží sestra farářka A. Fabiánová z Jaroměře. Druhá májová pobožnost bude 12. května od 18 h. Slouží bratr farář T. Karel z Trutnova. Třetí májovou pobožnost v České Skalici povede bratr farář D. Smetana z Červeného Kostelce dne 19. května od 10 h.

(no)

Přednáška v Brně

Akademický klub Tábor v Brně připravil na 8. květen přednášku *Církev československá husitská v počátcích a dnes*, kterou prosloví bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta ve 14 h ve sborové místnosti, v Botanické 1, ve 2. poschodí.

R. Viktorin

Pozvání do České Třebové

Zájemci o problematiku práce duchovních s odsouzenými se mohou těšit na přednášku vězeňského kaplana Mgr. Aleše Jalušky, který promluví v České Třebové dne 4. května od 16 hodin na téma *"Pastorační práce s vězni a jejich rodinami"*.

(no)

Koncerty u sv. Mikuláše

*** 3. 5. - 20 hodin**
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle

*** 4. 5. - 17 hodin**
Bach, Händel, Purcell
M. Pšenička - varhany,
Z. Šedivý - trubka,
J. Šedivý - trubka

*** 5. 5. - 17 hodin**
Händel, Pachelbel, Bach
Josef Prokop - varhany,
Miroslav Laštovka - trubka

*** 6. 5. - 17 hodin**
Mozart, Händel, Franck
PRAGUE MOZART TRIO,
Yvona Škvárová - mezzosoprán

*** 7. 5. - 14 hodin**
Benefiční koncert, Mozart festival

*** 7. 5. - 17 hodin**
Bach, Telemann, Händel
Marie Šestáková - varhany,
Vladislav Kozderka - trubka

*** 7. 5. - 20 hodin**
Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony Collegium,
M. Zvolánek - trubka

*** 8. 5. - 17 hodin**
Händel, Beethoven, Mozart
Josef Popelka - varhany,
Vladimír Frank - viola

*** 8. 5. - 20 hodin**
Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony Collegium
M. Zvolánek - trubka

*** 9. 5. - 17 hodin**
Bach, Händel, Debussy
DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová - harfa,
M. Mesany - flétna

*** 9. 5. - 20 hodin**
Orff, Bizet, Handel, Gershwin
Prague Brass Ensemble

Pro děti a mládež

Přímluvce

Ježíš se snažil učedníky připravit na svůj odchod (J 16,5-15). Co jim řekl, se dozvíte, když nahradíte symboly písmenky podle klíče.

○༄💧❖○■❀✸ ◆♣✧ ●❁✪♥ 💧♠✸⇦✸⊙ □♠✪⚐
🔔✸💧♠✸❀♠⌘ ○ø🕯✧⊙⌘◆✳✸ □ ◆♣✧ 🔔✸○ø❄❀♠✸

A = ●	**Í** = 🕯	**Ř** = ø
Á = ♣	**J** = ❀	**S** = ❖
B = ❁	**K** = □	**Š** = ⇦
C = ✳	**L** = ⊙	**U** = ⌘
D = ♠	**M** = ✧	**V** = ◆
E = ✸	**N** = 🔔	**Y** = ✪
Ě = ■	**O** = 💧	**Ž** = ⚐
CH = ♥	**P** = ○	
I = ❄	**R** = ༄	

(Řešení z minulého čísla: Prázdný hrob)

Jana Krajčiříková

Z ekumeny ve světě

Polský lutherský biskup zahynul při autonehodě

Polský biskup protestantské církve Mieczysław Cieślar zahynul při autonehodě u polského města Lodž, když se vracel z nedělního pohřbu polského prezidenta Lecha Kaczyńského a jeho ženy v Krakově. Uvedly to dnes agentury AP a PAP s odvoláním na církevní zdroje.

Šedesátiletý Cieślar, který vykonával biskupský úřad od roku 1996, zemřel podle oficiálního serveru církve v obci Rogów u Lodže ve střední části Polska. Informace o smrtelné nehodě potvrdila i policie, neposkytla ovšem další podrobnosti.

V neděli se biskup zúčastnil smutečních obřadů, poté odsloužil ve Varšavě bohoslužbu, při které zastupoval tamního kněze Adama Pilche, který stejně jako polský prezident a dalších několik desítek lidí zahynul při letecké tragédii u západoruského Smolenska.

Poté měl Cieślar podle mluvčího církve Jerzyho Sojky ve Varšavě mnoho dalších povinností a na zpáteční cestu do Lodže vyrazil až v pozdních nočních hodinách. "O nehodě nemám další podrobnosti," konstatoval Sojka.

Podle ČTK

Albert Mohler na konferenci Společně pro evangelium: Přizpůsobené evangelium je falešné

Lidé v každé době se snažili změnit evangelium z různých důvodů. Změněné evangelium je ale falešné, prohlásil prezident hlavního semináře Jižní baptistické konvence na nedávno zakončené konferenci pro pastory a sborové vedoucí.

„Není zde jen nějaké evangelium, je tu konkrétní evangelium,“ řekl teolog Dr. R. Albert Mohler Jr. na konferenci Společně pro evangelium (T4G) a citoval list Galatským kapitolu 1.: „To jediné evangelium pravdivě hovoří o spáse, která přichází skrze Ježíše Krista.“

Letošní konference T4G, která se konala v americkém Louisville v Kentucky ve dnech od 13. do 15. dubna, shromáždila více než 7000 lidí. Tématem bylo Nepřizpůsobené evangelium. Na zahajovacím večeru Mohler přednesl příspěvek s názvem „Jak se to děje? Cesty k upravování evangelia“. Vyjmenoval a vysvětlil osm cest, které vedly křesťany k přizpůsobování evangelia. Během doby osvícenství, poznamenal, bylo hlavním argumentem, že evangelium se musí změnit, aby odpovídalo myšlení dané doby, jinak by mohlo vymizet. Moderní liberální teologie říká, že pokud křesťané budou nadále kázat a hlásat o všech nadpřirozených událostech, potom nikdo nebude toto náboženství brát vážně a považovat za důvěryhodné.

„Budeme muset křesťanství zachránit,“ řekl Mohler, čímž vyslovil prohlášení těch, kdo chtějí měnit biblický odkaz. „Samozřejmě to, co tím mají na mysli, je zachránit křesťanství před ním samotným.“ „Pokušení neustále vyvolává záchranné operace na pomoc křesťanství,“ řekl, „které by jej zachránily z odpadků historie, které by zachránily církev, teologii nebo evangelium od závažnosti.“

Nicméně i když je moderní cesta nebezpečná – protože otevřeně odmítá nadpřirozené události v Bibli, z nichž mnohé jsou pro evangelium klíčové – Mohler tvrdí, že mnohem nebezpečnější je postmoderní cesta. Postmodernismus přijímá relativismus a věci, na nichž by mohlo být něco pravdy. Pastor s postmodernistickým myšlením může vstát a kázat, jako kdyby věřil.

„Rozdíl mezi postmodernistou a modernistou je, že modernista má dojem, že vám musí sdělit, že nevěří, že se to stalo,“ řekl Mohler. „Postmodernista je připravený vás nechat se jakoby usmívat.“ Postmodernisté, pokračoval Mohler, jsou mnohem „přitažlivější“ než modernisté, protože liberální teologie u nich nemá podobu liberální teologie.

Další cesta, která může lidi vést k upravování evangelia, je skrze terapie a emoce. Terapeutická cesta přetváří biblický odkaz do svépomocných technik. Emoční cesta je, že lidé tíhnou k odkazům, které nabízejí emocionální odměnu, a vyhýbají se těm, které vyžadují emocionální investici, jako třeba ty o původním hříchu, pekle a zvrácenosti lidstva.

„Zajímá mne, jak na vás působí (emocionálně působící učení), ale to, jak na vás působí, nemá nic společného s tím, zda je máte nebo nemáte povinnost učit, kázat a jasně ukazovat, že jsou pravdivé.“

Tento jihobaptistický představitel také hovořil o vlivu materialismu na evangelium. Bible učí Ježíšovy následovníky, aby si ukládali poklady v nebi a nikoli na zemi, ale evangelium prosperity falešně učí, že Bůh materiálně požehnává ty, kdo mají dostatečnou víru, zdůraznil.

„Mnohem více křesťanů žilo a umíralo v chudobě než v bohatství nebo i třeba náznaku bohatství,“ zdůraznil Mohler. „Materialistická cesta není jen falešná, ona z Boha činí lháře, protože nevede k prosperitě. Je to falešné evangelium, které představuje falešnou naději, která je prázdným a podvodným slibem…“

„Ačkoli existuje mnoho různých cest, všechny vedou k upravenému nebo „falešnému“ evangeliu,“ Mohler vyzval pastory účastnící se konference, aby se postavili proti upravenému evangeliu.

The Christian Post

Český zápas
MK ČR E 127 ISSN 0323-1321
Týdeník Církve československé husitské
Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6
Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčiříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9